

**Am fost bolnav și
ați venit să mă vedeți**

ХВОРНИ БУЕ Т КИ НАВЪЗДАНСЪ ДО АСЕНЪ

**Adevărat vă spun
că, ori de câte ori
ați făcut aceste
lucruri unuia din
acești foarte
neînsemnați frați
ai mei,
mie mi le-ați
făcut.**

Matei 25:31-46

Bolnavii și persoanele în vârstă sunt artizanii puternici pentru un viitor plin de lumină și speranță

Dragi membri ai Familiei vincentiene,

Harul și pacea lui Isus să fie întotdeauna cu noi!

În fiecare an, Biserica ne oferă un timp de har numit « Advent » ce ne ajută să ne pregătim în mod special inima și sufletul pentru timpul Crăciunului. Continuând meditația despre sfântul Vincentiu de Paul « mistic al carității », vă invit pe toți să reflectăm în acest timp de Advent la misiunea de netăgăduit și esențială pe care o au bolnavii și persoanele în vârstă în sânul Bisericii și în lume, și prin urmare, în congregațiile, asociațiile, comunitățile, familiile și grupurile noastre. Dacă, pe de o parte, societatea consideră adesea persoanele bolnave și în vârstă ca fiind inutile pentru dezvoltarea unui viitor luminos și plin de speranță, pe de altă parte, biblia, Isus răstoarnă toate prejudecățile și acordă bolnavilor și persoanelor în vârstă un rol privilegiat în misiunea pe care i-a încredințat-o Tatăl, ca să atragă toate popoarele spre inima lui și să aducă Împărăția lui Dumnezeu.

Această răsturnare biblică vine dintr-o diferență radicală, de la cel care este pus în centru. Cine dă semnificație deplină vieții noastre, activităților noastre, cui consacrăm darurile și talentele noastre? Cine este izvorul fericirii și al bucuriei? Primul loc nu este al omului, ci al lui Dumnezeu.

De cele mai multe ori societatea pune persoana umană în centru, atunci când această persoană este rentabilă din punct de vedere fizic și intelectual; Dumnezeu nu mai are loc, sau dacă are, atunci este pe al treilea sau al patrulea loc, în funcție de interesele egoiste ale fiecărui individ. Concluzia logică este că la un moment dat, bolnavii și cei în vârstă devin, așa cum o repetă Papa Francisc « *cei excluși de societate* » (Cf. Fratelli tutti, 19-20, 278), care nu mai sunt folositori și nu mai pot participa la construirea unui viitor plin de lumină și speranță pentru omenire.

Sfântul Vincentiu vorbește de mai multe ori despre rolul pe care îl au bolnavii.

« Am spus-o de mai multe ori și nu pot să n-o repet și acum, trebuie să considerăm persoanele din Companie încercate de boală ca pe o binecuvântare pentru Companie și pentru casă; trebuie să le considerăm și mai mult întrucât Domnul nostru Isus Cristos a iubit această stare de suferință, a vrut să o îndure și el, și s-a făcut om ca să sufere » (Coste XII, 29-30 ; conferința 184, « Despre bunul folos al suferințelor », 28 iunie 1658).

« Avem de ce să-l preamărim pe Dumnezeu, deoarece datorită bunătății și îndurării sale avem întotdeauna în Companie neputincioși și bolnavi care fac din slăbiciunile și suferințele lor o prilej de răbdare, prilej în care se prezintă toate virtuțile în strălucirea lor. Îi mulțumim Domnului că ne-a dat asemenea persoane. Am spus-o de mai multe ori și nu pot să n-o repet și acum, trebuie să considerăm persoanele din Companie încercate de boală ca pe o binecuvântare pentru Companie. » (Coste XI, 73 ; conferința 55, « Despre bunul folos al bolii »).

« Dar pentru Companie, sărmana Companie! oh ! să nu permitem niciodată nimic care să iasă din comun, nici în ceea ce privește mâncarea, nici îmbrăcămintea; bolnavii sunt întotdeauna o excepție, oh ! sărmanii bolnavi! Pentru îngrijirea lor ar trebui să vindem și potirele din biserică. Dumnezeu m-a făcut să țin la ei și îl rog să dea același har și Companiei. » (Coste XII, 410 ; conferința 220, « Despre sărăcie », 5 decembrie 1659).

În mesajul pentru prima zi mondială dedicată bunicilor și persoanelor în vârstă, papa Francisc îl citează pe Benedict al XVI-lea « bătrânul sfânt care continuă să se roage și să lucreze pentru Biserică », papa emerit spunea: « rugăciunea persoanelor în vârstă poate ocroti lumea ajutând-o mult mai mult decât activismul atâtor persoane. » Papa Francisc adaugă : « [papa Benedict al XVI-lea] a spus aceasta când era aproape de finalul pontificatului în 2012. Ce frumos! Rugăciunea ta este un izvor prețios: este plămânul de care nici Biserica și nici lumea nu se pot lipsi ». Papa spune mai departe: « pentru vestirea Evangheliei nu există vârstă de pensionare » și descrie vocația persoanelor în vârstă « să păstreze rădăcinile, să transmită credința celor tineri și să aibă grijă de cei mai mici. » (Mesajul Papei Francisc cu ocazia primei zile mondiale a bunicilor și persoanelor în vârstă, 25 iulie 2021).

Într-o serie de cateheze despre familie, papa Francisc a spus: « Persoanele în vârstă sunt rezerva sapiențială a poporului nostru ! [...] Trebuie să trezim în noi sentimentul colectiv de recunoștință, apreciere, ospitalitate așa încât persoanele în vârstă să se simtă parte vie a comunității ». O societate care nu știe să-și exprime dragostea față de persoanele în vârstă « este o societate pervertită. Biserica, credincioasă cuvântului lui Dumnezeu, nu poate să tolereze această degenerare ».

« Acolo unde nu sunt respectați bătrânii nu există viitor nici pentru tineri ». Mai mult, « bătrânul nu este un străin. Bătrânul suntem noi: mai devreme, mai târziu, oricum în mod inevitabil, chiar dacă nu ne gândim. Și dacă noi nu învățăm să-i tratăm bine pe bătrâni, așa ne vor trata pe noi. » (Pap Francisc, audiența generale de miercuri 4 martie 2015).

Sfântul Vincențiu a înțeles aceste principii. În Regulile comune, primele constituții ale Congregației Misionare, este scris:

« Primul lucru pe care Isus-Cristos l-a pus în practică și i-a încurajat deseori pe cei pe care-i trimitea să lucreze în via lui, este vizitarea și ajutorarea bolnavilor, în deosebi a săracilor; Compania îi va vizita și ajuta cu o grijă deosebită și nu doar pe ai noștri, ci și pe cei din afară » (VI, 1).

« Indiferent unde îl vizităm pe un bolnav, fie la noi în casă, fie în afara casei, nu-l vom privi doar ca pe un simplu om, ci ca pe Isus-Cristos, care ne garantează că tot ce am făcut pentru bolnav, am făcut de fapt pentru El. » (VI, 2).

Sfântul Vincențiu de Paul s-a adresat și bolnavilor spunându-le:

« Bolnavii noștri vor fi convinși că sunt în camera bolnavilor nu doar ca să primească medicamente și să se însănătoșească, ci și ca să predic, ca dintr-un amvon, virtuțile creștine mai ales răbdarea și acceptarea voinței lui Dumnezeu; astfel îi vor învăța pe toți cei care-i vizitează sau îi ajută, așa încât virtutea lor se va desăvârși în suferință. » (VI, 3).

În timpul Adventului, să descoperim « comoara vie » din familiile și grupurile noastre, adică persoanele în vârstă și bolnavii. Acești reprezintă prezența vie a lui

Isus în mijlocul nostru. Aceștia sunt Isus căruia trebuie să-i dăm iubire, și tot ajutorul pe care-l putem acorda din punct de vedere uman. Ei rămân domnii noștri, modelul și sprijinul nostru în construirea unui viitor plin de lumină și speranță, căci Isus ne vorbește prin ei, ne arată pe ce fundament trebuie să așezăm visele, speranța și obiectivele noastre. Nu trebuie să cădem în mentalitatea anumitor sectoare din societate care consideră persoanele în vârstă și bolnavii ca pe niște rebuturi ale societății: după bucuria trecătoare, rămâne tristețea, dezamăgirea, frustrarea și o viață fără sens.

Vincentiul de Paul a devenit « un mistic al Carității », căci a înțeles și trăit relația cu bolnavii și persoanele în vârstă după exemplul lui Isus.

Timpul Adventului să ne conducă la aprofundarea mesajului lui Isus referitor la bolnavi și persoanele în vârstă, și astfel să ne pregătim să celebrăm nașterea Mântuitorului, și în prezența lui, să construim împreună un viitor plin de lumină și speranță.

Fratele vostru în sfântul Vincentiul,

Tomaž Mavrič, CM

Traducere: sora Magdalena